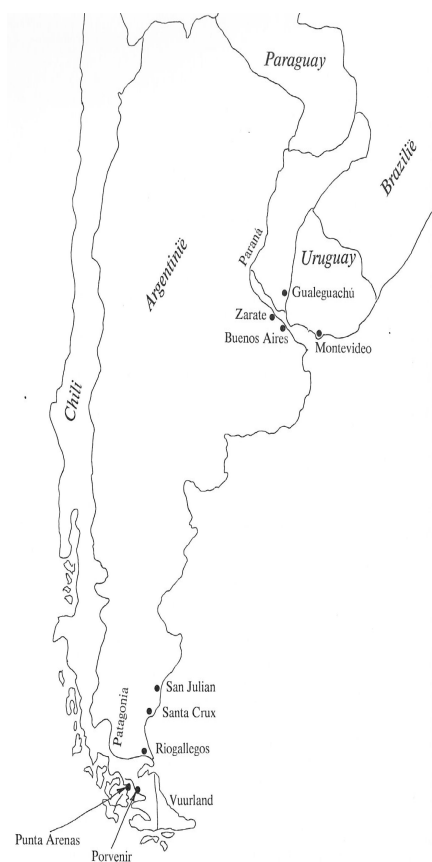

Het Argentijnse dagboek van Martin Camps.

Martin Camps is op 1 februari 1883 te Sittard geboren als zoon van Peter Camps. Na zijn hbs-studie op Rolduc vertrekt Martin in 1898 naar Verviers om daar als schaapsherder de eerste beginselen van de handel onder de knie te krijgen. In 1900 vindt hij een nieuwe werkgever, een schapenhouder tussen Roubaix en Lille. Hij krijgt de zorg over een kudde van 180 jaarlingen. In 1901 werkt hij in het slachthuis van Roubaix, leert er het slagersvak en is ook belast met het drijven van slachtschappen van de boerderijen naar het abattoir.

Na een korte militaire diensttijd – zijn vader koopt hem na een half jaar vrij door een remplaçant te vinden – wordt hij slagersjongen in Brussel. In de slagerij worden elke week 600 schapen geslacht.

Na ruim een jaar neemt zijn vader hem mee op zijn handelsreizen in Saksen en Thüringen. Hij leert de schapenmarkten van Hamburg en Berlijn kennen.

Inmiddels hebben Jan Poels en Louis Raedts, de vennoten van zijn vader in de compagnie, hun reizen naar Argentinië gemaakt. Martin Camps voelt zich aangetrokken tot dit verre land. Peter Jan Poels, een neef van zijn vader, bezorgt hem in 1906 een arbeidsplaats bij een slager in Londen, waar hij de Engelse taal kan leren. Na vijf maanden krijgt hij de kans om als dierenverzorger mee te gaan met een scheepslading van 200 rammen, bestemd voor Sidey & Poels in Burzaco, Argentinië.

Deze jonge avonturier houdt een dagboek bij en op verzoek van zijn kinderen heeft hij in 1950 zijn aantekeningen uitgewerkt in een 141 folio-vellen beslaand verhaal, getiteld "Veekoper in Patagonië en Vuurland".

Om een tijdsbeeld te krijgen volgen hier enkele passages uit dit werk.

"Over de reis deden wij 21 dagen. Na aankomst in Buenos Aires werd ik opgewacht door achterneef Mr. H. Poels voor wie ook de rammen bestemd waren. Na enkele dagen kreeg ik werk in de frigorifico "La Plata" in Ensenada. Hier werden per dag 1200 ossen en 4000 tot 5000 schapen ingevroren en daarna verscheept naar Europa."

"Ik moest vaak de prairie in, per trein, naar plaatsen meer dan 2000 kilometer van Buenos Aires verwijderd. Mijn werk was het vee zo over de wagons te verdelen dat elk beest een goede plaats had en er geen verstikkingsgevaar bestond. De terugreis naar B.A. nam vaak 2 dagen in beslag."

"De tijden waren slechter geworden, er werd in B.A. al over oorlog gepraat. Er was minder werk. Ik kreeg zes maanden verlof, vertrok begin april (1913) naar huis en keerde in september weer terug in Buenos Aires."

"Bij ons in de frigo werden de helft minder dieren geslacht als voorheen. Er waren dagen dat er niet werd gewerkt. Vele employees kregen ontslag; ik tenslotte ook, met de beste referenties."

"Een vriend bracht mij in contact met de manager van een frigo in Patagonië. Daar slachtten ze in de zomertijd 4000 schapen per dag. Ze zochten een koper, omdat het gebied waar schapen gekocht moesten worden zeer groot was. Het strekte zich uit tot Chili en Vuurland. Ik ging een verbintenis aan voor één seizoen: van 1 november 1913 tot 1 mei 1914."

"Er waren farms die een oppervlakte aan land bezaten, zo groot als een provincie in ons land. Iedere farm was een dorpje op zichzelf en op zichzelf aangewezen"

"Er zijn in (Argentijns) Vuurland ongeveer 2000 inwoners, de Indianenstammen Onas, Alascalef en Yagans inbegrepen."

In 1915 krijgt Martin Camps de oproep, zich te melden bij zijn legeronderdeel in Nederland in verband met de mobilisatie van de Nederlandse Strijdkrachten. In Buenos Aires wordt hem een groots afscheid bereid.

Het uitbreken van de eerste wereldoorlog heeft een streep gehaald door zijn carrière als schapenkoopman in Argentinië.

